

Жоржъ Зандъ¹⁾.

Моитѣ приятелки.

Азъ отглеждахъ две пойни птичета отъ различни гнѣзда и различни видове, едното съ жълти гърди, другото бѣше сиво. Това съ жълтитѣ гърди, което се наричаше Жонкила, бѣше петнадесетъ дена по-възрастно отъ сивото, наречено Агата. Петнадесетъ дена за едно жълтурче (жълтурката е най-интелигентната и най-рано развиващата се птица отъ малкитѣ птици), се равняватъ на десетъ години за единъ младъ човѣкъ. Жонкила бѣше едно мило птиченце, още мършавичко, не добре покрито съ перушина, можеше да хвърчи само отъ единъ клонъ на други и дори не ядѣше още самичко, защото птицитѣ, които човѣкъ отглежда, се развиватъ много по-бавно отъ ония въ диво състояние. Майкитѣ на пойнитѣ птичета сж много по-строги отъ насъ, и Жонкила би почнала да се храни сама петнадесетъ дена по-рано, ако ми бѣше дошло на умъ да я принудя, като я оставя сама на себе си.

Агата бѣше малко нетърпимо дете. Тя само мърдаше, крещѣше, разтърсваше си перушината и измжчваше Жонкила, която бѣше започнала да размишлява и да си поставя задачи, скрила единия си кракъ подъ пуха на своята дреха, сгушила глава между рамене, съ полузатворени очи.

¹⁾ Бележита френска писателка (1804—1876)